

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 549-550/2489

คำพิพากษาศาลฎีกาที่

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 50, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 68, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 249, ป.วิ.อ. มาตรา 185

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ตายสมคบกับสามีไปฉ้อกรรมยาซึ่งเป็นบุตรสาวจำเลยดังนี้ การที่สามีมีอำนาจที่จะฉ้อกรรมยาไปจากบิดานั้น หาทำให้ผู้ตายมีอำนาจฉ้อด้วยไม่ ในกรณีเช่นนี้ บิดาของหญิงนั้น ย่อมมีสิทธิทำการป้องกันได้ในกรณีที่โจทก์ฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยหนักขึ้น เมื่อศาลฎีกาเห็นว่าจำเลยไม่มีความผิด ก็พิพากษายกฟ้องได้คดีได้ความว่า นายเทือง และนายทิมสามีนางบุญมาบุตรสาวจำเลยซึ่งหย่าขาดจากกันแล้ว แต่ยังมีได้จดทะเบียนการหย่า ได้สมคบกันฉ้อคร่านางบุญมาไป ทั้งนี้โดยนายเทืองและนายทิมมีอาวุธ ฉ้อขนนางบุญมาคนละข้าง จำเลยตามทัน จึงใช้อาวุธปืนยิงถูกนายเทืองถึงแก่ความตาย อัยการและนางริ้วมารดาผู้ตาย ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานฆ่าคนตายโดยเจตนาศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามฟ้องศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า สำหรับตัวนายทิมอาจมีข้อแก้ตัวทางอาญาในการฉ้อคร่านางบุญมา เพราะนางบุญมาเป็นภรรยาของตนแต่นายเทืองผู้ตายจะอาศัยข้อแก้ตัวของนายทิมมาอ้างหาได้ไม่การกระทำของจำเลยต่อนายเทืองจึงเป็นการป้องกันเกียรติยศชื่อเสียงแต่เป็นการเกินสมควรแก่เหตุ พิพากษาแก้ไขลดโทษเหลือจำคุก 5 ปี อัยการและนางริ้วโจทก์ฎีกา ศาลฎีกาคงฟังข้อเท็จจริงเป็นยุติดังกล่าวแล้ว ปัญหาที่ว่า การกระทำของจำเลยเป็นการป้องกันตามกฎหมายสถานใดเพียงไรหรือไม่ ศาลฎีกาเห็นว่า นายเทืองผู้ตาย บังอาจฉ้อคร่าลูกสาวของจำเลยแม้จะมีนายทิมสามีนางบุญมาเข้าฉ้อด้วยซึ่งหากว่า นายทิมจะไม่มีความผิดก็เป็นเรื่องเฉพาะตัว ไม่ใช่สามีมีอำนาจทำแก่ภรรยาของตนได้ คนอื่นจะมีอำนาจทำแก่ภรรยาเขาได้ด้วยหาได้ไม่ โดยเหตุนี้จำเลยจึงมีสิทธิที่จะป้องกันเกียรติยศชื่อเสียงของตนซึ่งสำหรับคดีนี้ ศาลฎีกาเห็นว่า เป็นการป้องกันพอสมควรแก่เหตุแม้จำเลยมิได้ฎีกาขึ้นมา ศาลฎีกาก็ย่อมมีอำนาจปล่อยตัวได้พิพากษาแก้ไขยกฟ้องโจทก์ ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่

คำพิพากษา

549 - 550/2489อัยการนครสวรรค์ นางริ้วโจทก์นายคำมูล ตัวแฉ่งจำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 50, ม. 68, ม. 249 ป.วิ.อ. ม. 185ผู้ตายสมคบกับสามีไปฉ้อกรรมยาซึ่งเป็นบุตรสาวจำเลยดังนี้ การที่สามีมีอำนาจที่จะฉ้อกรรมยาไปจากบิดานั้น หาทำให้ผู้ตายมีอำนาจฉ้อด้วยไม่ ในกรณีเช่นนี้ บิดาของหญิงนั้น ย่อมมีสิทธิทำการป้องกันได้ในกรณีที่โจทก์ฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยหนักขึ้น เมื่อศาลฎีกาเห็นว่าจำเลยไม่มีความผิด ก็พิพากษายกฟ้องได้คดีได้ความว่า นายเทือง และนายทิมสามีนางบุญมาบุตรสาวจำเลยซึ่งหย่าขาดจากกันแล้ว แต่ยังมีได้จดทะเบียนการหย่า ได้สมคบกันฉ้อคร่านางบุญมาไป ทั้งนี้โดยนายเทืองและนายทิมมีอาวุธ ฉ้อขนนางบุญมาคนละข้าง จำเลยตามทัน จึงใช้อาวุธปืนยิงถูกนายเทืองถึงแก่ความตาย อัยการและนางริ้วมารดาผู้ตาย ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานฆ่าคนตายโดยเจตนาศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามฟ้องศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า สำหรับตัวนายทิมอาจมีข้อแก้ตัวทางอาญาในการฉ้อคร่านางบุญมา เพราะ

นางบุญมาเป็นภรรยาของตนแต่นายเทื่องผู้ตายจะอาศัยข้อแก้ตัวของนายทิมมาอ้างหาได้ไม่ การกระทำของจำเลยต่อนายเทื่องจึงเป็นการป้องกันเกียรติยศชื่อเสียงแต่เป็นการเกินสมควรแก่เหตุ พิพากษาแก้ให้ลดโทษเหลือจำคุก 5 ปีอัยการและนางรวิวุฒิกฤต ศาลฎีกาคงฟังข้อเท็จจริงเป็นยุติดังกล่าวแล้ว ปัญหาที่ว่า การกระทำของจำเลยเป็นการป้องกันตามกฎหมายสถานใดเพียงไรหรือไม่ ศาลฎีกาเห็นว่า นายเทื่องผู้ตายบังอาจฉุดคร่าลูกสาวของจำเลยแม้จะมีนายทิมสามีนางบุญมาเข้าฉุดด้วยซึ่งหากว่า นายทิมจะไม่มี ความผิดก็เป็นเรื่องเฉพาะตัว ไม่ใช่สามีมีอำนาจทำแก่ภรรยาของตนได้ คนอื่นจะมีอำนาจทำแก่ภรรยาเขาได้ด้วยหาได้ไม่ โดยเหตุนี้จำเลยจึงมีสิทธิที่จะป้องกันเกียรติยศชื่อเสียงของตนซึ่งสำหรับคดีนี้ ศาลฎีกาเห็นว่า เป็นการป้องกันพอสมควรแก่เหตุแม้จำเลยมิได้ฎีกาขึ้นมา ศาลฎีกาก็อ้อมมีอำนาจปล่อยตัวได้พิพากษาแก้ให้ยกฟ้อง โจทก์(ชัยประชา-ธรรมบัณฑิต-นาถปรีชา)แหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเหตุคำพิพากษา: คดีได้ความว่า นายเทื่อง และนายทิมสามีนางบุญมาบุตรสาวจำเลยซึ่งหย่าขาดจากกันแล้ว แต่ยังมีได้จดทะเบียนการหย่า ได้สมคบกันฉุดคร่านางบุญมาไป ทั้งนี้โดยนายเทื่องและนายทิมมีอาวุธ ฉุดแขนนางบุญมาคนละข้าง จำเลยตามทัน จึงใช้อาวุธปืนยิงถูกนายเทื่องถึงแก่ความตาย อัยการและนางรวิวุฒิมารดาผู้ตาย ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานฆ่าคนตายโดยเจตนาศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามฟ้องศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า สำหรับตัวนายทิมอาจมีข้อแก้ตัวทางอาญาในการฉุดคร่านางบุญมา เพราะนางบุญมาเป็นภรรยาของตนแต่นายเทื่องผู้ตายจะอาศัยข้อแก้ตัวของนายทิมมาอ้างหาได้ไม่การกระทำของจำเลยต่อนายเทื่องจึงเป็นการป้องกันเกียรติยศชื่อเสียงแต่เป็นการเกินสมควรแก่เหตุ พิพากษาแก้ให้ลดโทษเหลือจำคุก 5 ปีอัยการและนางรวิวุฒิกฤต ศาลฎีกาคงฟังข้อเท็จจริงเป็นยุติดังกล่าวแล้ว ปัญหาที่ว่า การกระทำของจำเลยเป็นการป้องกันตามกฎหมายสถานใดเพียงไรหรือไม่ ศาลฎีกาเห็นว่า นายเทื่องผู้ตายบังอาจฉุดคร่าลูกสาวของจำเลยแม้จะมีนายทิมสามีนางบุญมาเข้าฉุดด้วยซึ่งหากว่า นายทิมจะไม่มี ความผิดก็เป็นเรื่องเฉพาะตัว ไม่ใช่สามีมีอำนาจทำแก่ภรรยาของตนได้ คนอื่นจะมีอำนาจทำแก่ภรรยาเขาได้ด้วยหาได้ไม่ โดยเหตุนี้จำเลยจึงมีสิทธิที่จะป้องกันเกียรติยศชื่อเสียงของตนซึ่งสำหรับคดีนี้ ศาลฎีกาเห็นว่า เป็นการป้องกันพอสมควรแก่เหตุแม้จำเลยมิได้ฎีกาขึ้นมา ศาลฎีกาก็อ้อมมีอำนาจปล่อยตัวได้พิพากษาแก้ให้ยกฟ้องโจทก์

องค์คณะ

ชัยประชา · ธรรมบัณฑิต · นาถปรีชา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/549-550/2489>